

IZVODI IZ KRITIKE O POETSKOM STVARALAŠTVU Marine Popadić

„Marina Popadić je pesnikinja koja će možda zadiviti svet.”

Branimir Šćepanović,
Beograd, 2002

“Marina Popadić je utjelovljenje poezije i muzike.”

Iz recenzije za knjigu
„Astor Piazzolla TANGO JEDNOG ZABORAVA”,
Renzo Cresti, 2021

„Pjesnički glas Marine Popadić originalan je i bježi svojim kvalitetom našoj svakodnevnoj uprošćenoj stihomaniji. Marina je to nadrasla uzornom sintezom lirsko - subjektivne intonacije, stvarajući tako posve originalno djelo na kojem joj se može samo pozavidjeti.”

Iz recenzije za poemu „Rođenje vremena”,
Veselin Rakčević, 2017

„Marina Popadić je smiona i samosvjesna pjesnikinja sa savremenom pjesničkom formom i ritmom slobodnog stihovanja.”

Iz eseja „Mitska rijeka poezije i muzike”
o pjesničkoj knjizi „Ćutnja rijeke Volturmo” Marine Popadić,
iz knjige kritičkih eseja „Neopoetika sna”,
Perivoje Popović, 2016

„Katarzično značenje i smisao muzike u poeziji Marine Popadić uzdižu se do nezamislivih visina.”

Iz recenzije „Pesme čežnje i sete” za knjigu „Ćutnja rijeke Volturno”,
Pra Milan od Lužice, 2016

„Vjerujem da samo onaj ko ne voli umjetnost, ne prepoznaje Marinu Popadić i njen ukupan stvaralački iskaz. Pjesnikinja Marina Popadić, pijanistkinja Marina Popadić, slikarka Marina Popadić, cjelokupna takva ona jeste od Duše, jeste Duša po sebi.”

Iz eseja „Svjetlo i tama bitisanja” o poeziji Marine Popadić,
iz knjige kritičkih eseja „Neopoetika sna”,
Perivoje Popović, 2006

„Muzika kao vodeća umjetnost, ritam kao sublimirana slika života. Marinini naponi da muziku izrazi riječima kako bi oplemenila muzikalnost jezika podsjećaju na faustovski izbor sveca i žrtve.”

Iz recenzije za knjigu „Nije važno”,
Lazar Žulović, 2000

„Marina Popadić je nova i autentična poetska riječ. Živjeti u zvuku i u stihu: živjeti bez vremena, u zemlji duše.”

Iz recenzije za knjigu „Izvan vremena”,
Rossana Valier, 2019

„Poezija Marine Popadić je usmrljena, nosi tamni sjaj, duboko subjektivno osjećanje svijeta. Marina je tvoritelj samoće u svojoj poeziji što čini glavnu osobenost njene prepoznatljivosti. Njena poezija je glas koji izranja iz dubine duše i traje, kao što traje svaka prava poezija.”

Iz recenzije „Sjaj gorčine” za knjigu „Ko zna kada i gdje”,
Ratko Deletić, 2006

„Knjiga „Izvan vremena”, između sjećanja koje nikada ne postaje memorija i svetosti koja se lagano priklanja Bogu. Popadićeva kaže: „Krv kamenja / ukrcava se u moj stih.” To nas njegova krv zamara, prisiljava nas na ponovno razmišljanje, pronalaženje sopstvenog smisla u paučini našeg bića. Ista krv nas poziva na oporavak ljepote našeg tijela koja je iskazana dubokom emocijom u stihovima Marine Popadić.”

Iz recenzije za knjigu „Izvan vremena”,
Ugo Brusaporco, 2019

„Marininu knjigu „Gola sjenka” doživjela sam kao buket posebnog, pomalo oporog, ali svježeg i šarenog cvijeća koje raste jedino u visinama. Latice iz ovog buketa pjevaju o ljubavi, prijateljstvu, ljudima, strahu, rastancima i životu. Marina, mlada, moderna, nekonvencionalna fantazija, bez šminke, direktna, napravljena od prirodnih tkiva i sokova rađa ove latice.”

Iz recenzije za knjigu „Gola sjenka”,
Olgica Cice, 2005

„Marinini pjesnički radovi kroz ritam, govorne figure i rime utiču na našu maštu i emocije, kao i na našu cjelokupnu svijest i sadrže trenutke estetskog iskustva, vijesti i znanja. Materijal njene poezije je materinji, književni, srpski jezik na kom je izgradila svoj osnovni ritam, duboki pjesnički ritam, koji nas na poseban način očarava.”

Iz recenzije za knjigu „Gola sjenka”,
Radoslav Milošević, 2005

„Čitajući Marininu knjigu „Ćutnja rijeke Volturmo” otkrio sam da su njene emocije složene, kompleksne, iskričave kao i njeno biće. Pošto je poezija otkrivanje ISTINE onda je Marina u svojoj poeziji očigledno dosegla ovaj cilj.”

Iz recenzije „Pronađeni dragulj” za knjigu „Ćutnja rijeke Volturmo”,
Saša Micković, 2016

„Karakteristike Marinine poezije su sažetost, emotivnost i kratka forma u kojoj svaka riječ ima duboko značenje.”

Iz recenzije za knjigu „Ćutnja rijeke Volturno”,
Rajko Tanasijević, 2016

„Marina Popadić je pjesnikinja, umjetnica, stvaralac po suštini sopstvenog Bića i opštjeljudskog napretka. Počastvovala nas je svojom novom knjigom „Ćutnja rijeke Volturno””

Iz eseja „Mitska rijeka poezije i muzike”
o pjesničkoj knjizi „Ćutnja rijeke Volturno” Marine Popadić, i
z knjige kritičkih eseja „Neopoetika sna”,
Perivoje Popović, 2016)